Юліан Тувім

Про пана Тралялинського

Перекладач: М.Рильський

В Співовицях, славнім місті,
На вулиці Веселинській,
Прожива співець чудовий,
Пан Траліслав Тралялинський.
В нього доня — Тралялоня,
А синочок — Тралялочок,
А собачка — Тралялачка.
Ну, а котик? Єсть і котик,
Зветься котик-Тралялотик.
Є, крім того, ще й папужка,
Дуже втішна Тралялужка.
От щоранку по сніданку
Товариство це шановне
Співака любиму пісню
Затяга на голос повний.
Як паличку-тралялічку
Пан Траліслав підіймає, —
Всі змовкають, а потому
Хор весь дружно починає:
"Траля, траля,
Тралялляля,
Траля, траля!"

Так-то пану Траліславу
Всі гучну складають славу.
Гурт співає-тралялає,
Сам маестро підтягає,
Розпаляючись дедалі:
"Траля, траля, тралялляля!"

От уже той спів єдиний
З гаража, із кухні лине,
Чуть його по всьому домі,
Підхопили всі знайомі:
Із шофером Траляфером
Куховарка Тралялярка,
Покоївка Тралялівка,
А газетчик Тралялетчик
З адвокатом Тралялатом,
Крамаренко Траляленко
З поліцаєм Тралялаєм,
Ще й пан лікар Тралялікар,
Навіть сіра мишка,
Бідна Тралялишка,
Хоч страшний їй котик,
Котик Тралялотик,
Сіла у куточку,
В темнім Тралялочку,
І пищить тихенько:
"Траля, траляленько..."